

[Alvilda Larsen.]

kan man jo heller ikke nu med Rette forlange en saadan. Formaålet er kun at forhale Foranstaltninger mod Bolignøden.

Over for det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Bemærkninger i øvrigt, der jo altid særlig kredser om de studerendes Forhold og de studerendes Behov, vil jeg kun gøre opmærksom paa, at vi har ogsaa med andre boligøgende at gøre end studerende og den Ungdom, der er under Uddannelse. Der er mange, mange andre Personer, der er boligøgende.

Jeg vil saa fremsætte nogle Bemærkninger til Ministerens Forslag. Naar jeg ikke tror paa det, er det, fordi jeg ikke tror, at en Skat paa Værelser fremskaffer flere Værelser. Jeg tror ikke paa, at vi vil faa flere Værelser frem. Jeg tror, at de fleste vil betale sig fra denne Pligt til at leje ud, og jeg tror det, fordi jeg har en oprigtig og motiveret Mistillid til disse Menneskers Samfundssind. Naar mit Partis Presse, „Land og Folk“, har bragt Skildringer af enkelte Personers triste Tilværelse som boligøgende og har haft Artikler, der illustrerede, hvordan disse Mennesker boede i Dag, har Bladet mangfoldige Gange modtaget Massevis af Breve fra Mennesker, som sagde: det er dog for galt, at den Moder med det Barn eller den unge Mand skal gaa paa Gaden, de Mennesker kan komme til at bo hos mig. Og alle disse Tilbud om Hjælp er kommet fra Mennesker, som selv sad i smaa Lejligheder, i 2 Værelser Lejligheder. Det har ikke været fra Mennesker med store Lejligheder, Hjælpen blev tilbudt. De har aldrig givet Udtryk for det, som Menneskene i de smaa Lejligheder gav Udtryk for, at hvor der er Hjerterum, er der ogsaa Husrum. Jeg tror altsaa, at de fleste vil betale sig fra Udlejningen af Værelser, og jeg vil derfor kun betragte Forslaget som et Forsøg, et Forsøg, som jeg vil være med til at gøre, men jeg siger med det samme, at jeg har ikke megen Tiltro til det.

Der skal altsaa nu betales Penge; der vil komme en Masse Penge ind. Det er ogsaa noget, jeg vil gøre et Par Bemærkninger om. Jeg er ikke sikker paa, at der vil blive saa forfærdelig mange Penge til Formaålet, til Ungdomskollegier, for det fremgaar jo af det, der er sagt, at Løven kræver ikke saa lidt Administration, og jeg er bange for, at en hel Del af Pengene vil blive opslugt af det Administrationsapparat, der skal til. Jeg tror ikke, der vil blive mange Penge tilbage til Ungdomskollegier, og jeg tror som sagt heller ikke, at der vil blive mange Værelser, og derfor mener jeg, at vi er ude over

den Tid, hvor vi kan fortsætte med Forsøgene.

Maa jeg til Slut vende mig meget stærkt og kraftigt mod den Tanke, der har været fremsat, at Ophævelse af Huslejestoppet vilde afskaffe Bolignøden. De samme Tanker gav det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen Udtryk for i den Skitse, vi fik i Gaar: Huslejen skal have Lov til at stige og stige til taarnhøje Højder, saa ingen eller i hvert Fald meget faa er i Stand til at betale den, saa vil Efterspørgselen ganske automatisk dale, og saa vil man kunne afskaffe Bolignøden. Jeg synes, det er en horribel Tanke! Forslaget om en 30 pCt.s Lejeforhøjelse i gamle Ejendomme er ikke andet end en ny Forbrugsafgift, som man maa erkende er urimelig og uretfærdig. Den er udemokratisk. Det er en Pengeopsugningsforanstaltning — det gav det ærede Medlem ogsaa Udtryk for —, og det er en Foranstaltning, som mit Parti paa ingen Maade kan godkende. Det Eksempel, det ærede Medlem nævnte, en Lejlighed til 800 Kr., der bebos af 4 Personer, var jo et rart Eksempel, for her gik Fradraget for Beboerne lige op med Afgiften; i begge Tilfælde blev det 240 Kr., og saa kunde det se ud, som om der ikke vilde ske noget for den Kategori af Mennesker. Men foretager man den anden Kombination for den samme Lejlighed til de 800 Kr., at der bor to Mennesker og et Barn, altsaa tre Personer, saa bliver Forhøjelsen 120 Kr., og jeg har gennem forskellige Kombinationer fundet ud af, at man under alle Omstændigheder kommer til en gennemsnitlig Forhøjelse paa ikke under 15 pCt. Det bliver altsaa Realiteten.

Nu antydede det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen i Gaar, at i 1945 var Tiden ikke inde til at fremsætte et saadant Forslag, og aabenbart har det ærede Medlem heller ikke ment, at det var forsvarligt, da det ærede Medlem var Minister, men derimod mener det ærede Medlem, at vi nu er i en Situation, hvor vi kan begynde at luften Tanken. Nu er vi midt i en Overenskomstsituation, og naar Overenskomsterne er halet i Land, naar man har fastlagt Løn- og Arbejds vilkaar for mange hundrede Tusinde Arbejdere her i Landet, saa mener man altsaa, Tiden er inde til, at man kan komme med en Huslejeforhøjelse. Jeg tror, det vil vække Harmen og Protester, og ydermere er Tanken jo et Udtryk for, at det er en Særbeskatning, der ønskes, en Særbeskatning af en ganske bestemt Befolkningsgruppe, idet jeg ikke har forstaaet, at saadanne Foranstaltninger skulde gælde f. Eks. for Landbrugets, for Landbefolkningens Vedkommende. Jeg vil og-